

a svých stálých požitcích«. Co jest rozuměti stálými aktivními požitky, stanoví pak § 24; na místo požitků tam uvedených nastoupily však od účinnosti plat. zák. služební příjmy tímto zákonem stanovené (srv. § 196 plat. zák.).

Již ze znění odst. 3 § 8 zák. č. 286/24 a z úsporné jeho tendence vyplývá, že používaje povšechně hromadného pojmu »stálých požitků« měl zákon na zřeteli souhrn (celek) těchto stálých požitků, nikoli jednotlivé z nich, jinak byl by přesněji vyjádřil, že zaměstnanec nesmí býti zkrácen »v žádném ze stálých požitků«, nebo »v jednotlivém stálém požitku«, či podobně. Odporoval by též úsporné tendenci zák. výklad, že zkrácením stálých požitků rozuměti dlužno i snížení jednotlivého z nich, třeba souhrn nových požitků převyšoval celkový součet dřívějších. Jest tedy pro posouzení zkrácení stálých služebních požitků ve smyslu § 8 odst. 3 zák. č. 286/24 rozhodným souhrn stálých aktivních požitků ve smyslu § 24 zák. cit., resp. § 196 plat. zák. č. 103/26, nikoli jejich složky v těchto §§ uvedené. Mimo to vylučuje-li zákon zkrácení stálých požitků následkem nového použití, naznačuje tím jasně, že chce chrániti výši dosavadních skutečných stálých příjmů, tedy nikoli požitků ideálních, které by zaměstnanec měl na př. v dosavadním služebním postavení, kdyby byl ve služebním místě svého nového použití.

V daném případě není sporu o tom, že celkové stálé požitky st-le (služné, činovné, četnický přídavek, výchovné, přídavek na děti a doplňovací přídavek) v dřívějším jeho služebním postavení jako četnického strážmistra v E. činily 16.608 Kč, kdežto po převzetí jeho k uniformované strážci bezpečnosti v Praze jakožto policejního nadstrážníka činí jeho stálé služební příjmy k témuž dni převzetí, t. j. k 1. říjnu 1926, celkem 16.800 Kč. Nenastalo tudíž zkrácení st-lových stálých požitků ve smyslu cit. odst. 3 § 8 zák. č. 286/24. Že by byl st-l zkrácen na svém služebním postavení, stížnost sama netvrdí.

Jestliže tedy žal. úřad neuznal st-lem tvrzeného zkrácení požitků v jeho novém použití, nelze shledati, že výrok jeho nebyl v souhlasu se zákonem.

Č. 10.609.

Policejní právo trestní (Slovensko): * Zjištění cizozemské právní normy, jejíž obsah jest relevantní pro zjištění skutkové podstaty policejního přestupku, není rozhodnutím prejudiciální otázky ve smyslu § 109 zák. čl. V:1878 a nestaví tedy žádost o zjištění této normy běžící promlčení.

(Nález ze dne 13. června 1933 č. 10.113.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 5004/25, 6503/27.

Věc: Mořic Sch. v K. (adv. Dr. Arnošt Černý z Prahy) proti zemskému úřadu v Bratislavě o přestupek vl. nař. č. 7/27 Sb.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozsudkem policejního ředitelství v Košicích jako policejního trestního soudu I. stolice z 29. července 1929 byl st-l z přestupku § 4 vl. nař. č. 7/1927 Sb., jehož se podle udání dopustil tím, že měl dne 8. května 1929 ve své výrobně bryndzu s přimíšeným rostlinným tukem, na základě § 155 bodu 1 a 2 pol. trest. řádu osvobozen.

Na odvolání odborného zástupce hospodářsko-technického oddělení okresního úřadu v Košicích změnil žal. úřad nař. rozhodnutím uvedený rozsudek I. stolice a uznal st-le vinným přestupkem §§ 4 a 6 vl. nař. z 10. února 1927 č. 7 Sb., jehož se dopustil tím, že vyráběl bryndzu přidáním rostlinného tuku, a odsoudil ho proto na základě bodu a) § 3 zák. čl. XLVI:1895 k 3dennímu uzamčení, k zaplacení peněžitě pokuty v částce 50 Kč, v případě nedobytnosti k dalšímu 3dennímu uzamčení, a k zaplacení nákladů za rozbor pozastavených výrobků v částce 102 Kč.

Stížnost vytýká, že st-l za přestupek kladený mu za vinu trestán býti nemůže, poněvadž od vydání rozsudku I. stolice, resp. od 18. října 1929, kdy žal. úřad požádal min. zeměd. o zjištění pořadem min. zahr., je-li v Polsku přípustno vyráběti bryndzu s přidáním rostlinného tuku a obchodovati s ní, do 22. října 1930, kdy byl vydán rozsudek II. stolice, nebylo proti st-li vydáno žádné opatření a nastalo proto v této věci podle přestupkového zákona promlčení. Žal. úřad, zabýváje se touto námitkou v odvodním spisu, stojí na stanovisku, že oprávnění uložit st-li trest za přestupek kladený mu za vinu nezaniklo promlčením, ježto před vydáním rozsudku II. stolice bylo třeba zjistiti pořadem min. zeměd., případně min. zahr., je-li v Polsku dovoleno vyráběti bryndzu pomocí rostlinného tuku, záviselo tedy pokračování trestního řízení na zodpovědění této předběžné otázky a proto se podle § 109 zák. čl. V:1878 promlčení zastavilo až do pravoplatného řešení této otázky. Nss uvažoval takto:

Žal. úřadu je přisvědčiti v tom, že určení trestného činu, který byl předmětem řízení, záviselo na zodpovědění otázky, je-li v Polsku dovoleno vyráběti bryndzu pomocí rostlinného tuku, neboť šlo o bryndzu určenou k vývozu do Polska a bylo tudíž se zřetelem na ustanovení § 6 vl. nař. z 10. února 1927 č. 7 Sb. nutno předem zjistiti, které předpisy platí v tomto státě o výrobě bryndzy a jejím uvádění do oběhu. Nelze však souhlasiti s názorem, že otázka ta je předběžnou otázkou podle § 109 trest. zák. Podle tohoto zákonného ustanovení — jehož se zřetelem na ustanovení § 12 zák. čl. XL:1879 sluší použití i na přestupky — »závisí-li zahájení trestního řízení, anebo pokračování v něm od úředního rozhodnutí některé předběžné otázky, zastaví se promlčení až do pravoplatného rozhodnutí této předběžné otázky«. Již ze znění tohoto zákonného ustanovení je zřejmo, že předběžnou otázkou ve smyslu tohoto zák. ustanovení je možno rozuměti jen takovou předběžnou otázku veřejného nebo soukromého práva, o které má býti vydáno úřední rozhodnutí ať úřadem rozhodujícím ve věci hlavní, ať úřadem jiným; proto až do pravoplatného rozhodnutí této otázky, t. j. do vydání rozhodnutí úřadem povolaným k řešení této otázky jako otázky hlavní, jež v pořadí správních stolic nelze již bráti v odpor, zastaví se běžící promlčení. Zjištění právní normy, podle které sporná věc má býti posouzena, není vyhrazeno — není-li výslovného předpisu — zvláštnímu řízení, ve kterém by tato otázka byla pravoplatně rozhodována, nýbrž je součástí nalézací činnosti úřadu samého. Je proto věcí tohoto úřadu, aby si znalost právních pra-

videl, o která jde, sám od sebe opatřil. Cesta, kterou v tomto směru nastoupí, nemůže způsobiti právní újmu obviněnému. Obrátil-li se tedy žal. úřad na min. zeměd., po případě na min. zahr. se žádostí o zjištění právní normy, platné v Polsku o výrobě a obchodu s bryndzou, nevznese na tyto úřady řešení předběžné otázky podle § 109 trest. zák. a nezpůsobilo proto jeho dožádání z 18. října 1929 zastavení běžícího promlčení. Opačný názor žal. úřadu je nesprávný.

Vl. nař. z 10. února 1927 č. 7 Sb., ani zák. čl. XLVI:1895, ani nař. uh. min. orby č. 38.286/1896 F. M., ani pol. trestní řád č. 65.000/1909, jejichž ustanovení platí podle § 7 uvedeného vl. nař. o trestech a trestním řízení pro přestupky tohoto vl. nař., nemají zvláštních předpisů o promlčení a slušelo proto použití ustanovení § 31 zák. čl. XL:1879, podle něhož možnost zahájení trestního řízení promlčí se v 6 měsících. Toto ustanovení platí nejen pro zahájení trestního řízení, nýbrž i pro další jeho fáze, jak nss vyslovil již v nář. Boh. A 5004/25 a Boh. A 6503/27. Ježto zák. čl. XL:1879 nemá zvláštních ustanovení o tom, kdy promlčení počíná běžeti a kterými skutečnostmi se promlčení přetrhuje, platí v těchto směrech se zřetelem na shora již cit. § 12 přestupkového zák. — pokud jde o promlčení — ustanovení § 108 zák. čl. V:1878, podle něhož přerušuje se promlčení usnesením nebo opatřením soudním, jež směřuje proti pachateli, počíná však znova dnem tohoto usnesení nebo opatření. Z těchto ustanovení v souvislosti s 2. odstavcem bodu 3 § 204 pol. trest. ř. č. 65.000/1909, podle něhož má apelační úřad hleděti z úřední povinnosti k tomu, není-li tu důvod vylučující zahájení policejního trestního řízení, plyne, že je zák. povinností úřadu přezkoumávajícího rozsudek nižší stolice, aby přihlížel k tomu, není-li přestupek, o který jde, se zřetelem na citované ustanovení § 31 zák. čl. XL:1879 promlčen. Poněvadž v době od 18. října 1929 do vydání nař. rozhodnutí z 22. října 1930, jež bylo st-li doručeno dne 5. listopadu 1930, nebylo podle jednacích spisů vydáno žádné usnesení nebo opatření, které by běžící promlčení mohlo přerušiti, vytýká stížnost důvodně, že nastalo podle § 31 zák. čl. XL:1879 promlčení přestupku kladeného st-li za vinu a je proto nař. rozhodnutí, odsuzujíc st-le za tento přestupek, v rozporu se zákonem.

Č. 10.610.

Učitelstvo: I. * Učitel obecné školy, ustanovený zastupujícím učitelem na občanské škole, nemá nároku na občansko-školský příravek podle odst. 3 § 7 zák. č. 104/1926 Sb. — **II. *** Byl-li učitel obecné školy ustanoven zatímním učitelem na občanské škole a pak zastupujícím učitelem na této škole, nemá při opětovém ustanovení zatímním učitelem na občanské škole nároku na zápočet doby, odsloužené jako zatímní učitel občanské školy pro vyměření občansko-školského příravku podle § 7 odst. 3 zák. č. 104/1926 Sb.

(Nález ze dne 13. června 1933 č. 10.411.)

Věc: Valentin R. v Ch. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o úpravu služebních požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.